ПЕРШУ «РІЗДВЯНУ» ОБІТНИЦЮ БОГ ДАВ ДУЖЕ РАНО В ІСТОРІЇ ЛЮДСТВА: ОДРАЗУ ПІСЛЯ ТОГО, ЯК АДАМ І ЄВА ЗГРІШИЛИ.

На початку Бог створив небо і землю. Там, де не було нічого, Він силою свого слова створив усе. Бог створив чоловіка, Адама, з пороху земного і вдихнув у нього життя. Потім Бог створив жінку, Єву — дружину Адама. Бог дав їм прекрасний сад, Едем, де жив і гуляв разом із ними. Він доручив їм доглядати за садом і дозволив їсти плоди з усіх дерев, окрім одного — дерева пізнання добра і зла. Якщо вони з'їдять плоди з цього дерева, сказав Бог Адаму та Єві, то напевно помруть.

Адам і Єва жили як Божі люди в Божому місці, ходили з Богом і тішилися в Ньому. Едем був раєм на землі, усе там було добре. Кожен день був немов величне свято, адже Бог перебував з ними і все було як має бути. Бог сказав Адамові та Єві наповнити землю потомством.

Коли Адам і Єва ходили з Богом і слухалися Його настанов, їх завжди наповнювала радість, а страху вони не знали.

Можна було їсти з дерева життя, що росло посеред саду, і жити вічно. Однак Адам і Єва втратили цю можливість, коли згрішили.

Одного дня лукавий, Сатана, проліз в Едем у подобі Змія і спокусив Єву з'їсти плід *єдиного* дерева, з якого Бог заборонив куштувати плоди: з дерева пізнання добра і зла. Єва послухала Змія і вкусила плід, не послухавшись Бога. Адам зробив те саме. Так у світ вперше увійшов гріх: люди вчинили по-своєму, а не по-Божому. Адам і Єва тієї ж миті усвідомили, що вони нагі, тому швиденько прикрилися листям, бо почали соромитися одне одного.

Звичайно, Бог знав, що Адам і Єва згрішили. Це Його не здивувало. Він негайно рушив шукати їх.

Пригадуєте, перед тим Бог казав: якщо люди з'їдять плід із дерева пізнання добра і зла, то помруть. Тож коли Він покликав Адама і Єву, вони злякались і спробували сховатися від Нього. Та від Бога сховатися неможливо. Він став перед людьми й запитав їх, що трапилося. Адам звинуватив Єву, а та — Змія. Бога й це не здивувало. Він завжди знав — іще до створення світу, — що Адам і Єва Його не послухаються. Тож іще задовго до цього Бог запланував проявити милосердя через Його обітницю: прощення.

Бог пообіцяв, що в майбутньому Син розчавить (розтрощить) Змієві голову й усуне прокляття гріха. Бог не пояснив, як Син це здійснить, але ми вже знаємо, що Він пролив свою кров за гріхи світу. Бог також одразу змилосердився над Адамом і Євою і зробив їм одяг зі шкури. Але Його милосердний план був значно більший: одного дня Божий Агнець, Ісус, помре, взявши на Себе гріхи Божого народу.

Тоді Бог сказав, що поки земля буде проклята. На ній наросло терня й будяки, які заважали Адамові вирощувати їстівні рослини. Єва була змушена відтоді терпіти біль, народжуючи дітей. А ще Бог змусив їх назавжди покинути Едем і дерево життя. На вході в сад Він поставив ангела, який мав стежити, щоб люди не повернулися і не сягнули по плоди дерева життя. Наслідком гріхопадіння Адама і Єви була смерть: вони мали постаріти й померти. Їхня надія спиралася тепер тільки на обітницю про майбутній прихід Спасителя — Сина. Після того, як гріх увійшов у світ, зло лише поширювалося. Невдовзі нащадки Адама і Єви забули про Бога, і коли народився Ной, люди весь час чинили тільки лихе.

ЗАПИТАННЯ:

1. Хто створив небо і землю?
2. Що, за словами Бога, буде покаранням за гріх?
3. Яку «різдвяну» обітницю Бог дав Адаму та Єві?
4. Як Ісус усуне прокляття гріха?

Відповіді: *(1) Небо і землю створив Бог з нічого, силою свого слова. (2) Покарання за гріх — смерть. (3) Бог дав обітницю прощення. Одного дня народиться Син, який розчавить (розтрощить) голову Змія. (4) Ісус пролиттям своєї крови — своєю смертю — усуне прокляття гріха. Через Його смерть ми отримали прощення.*

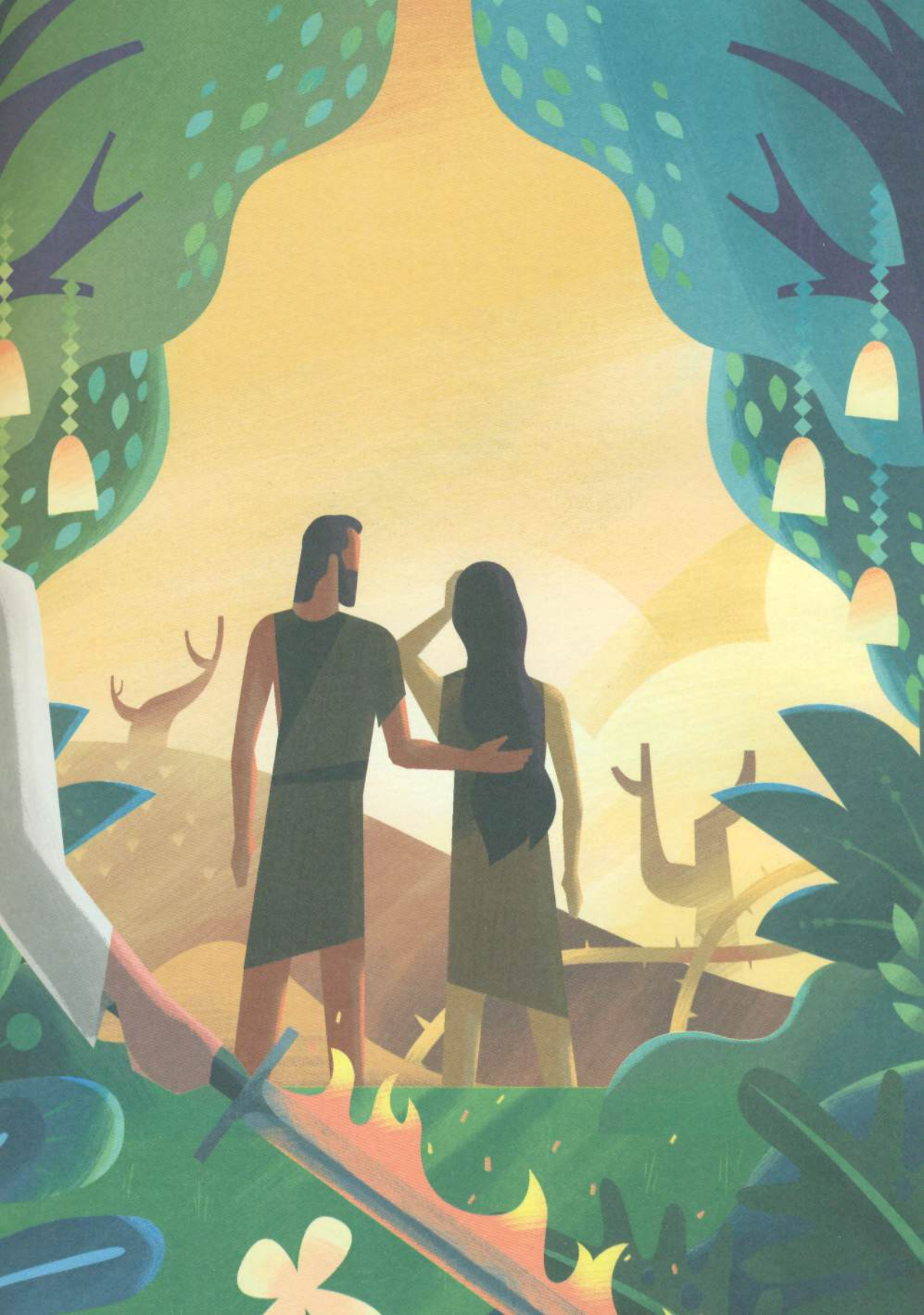

НАЩАДКИ АДАМА І ЄВИ МНОЖИЛИСЯ Й НАПОВНЮВАЛИ ЗЕМЛЮ, І ТАК САМО МНОЖИВСЯ ЇХНІЙ ГРІХ. Невдовзі вони повністю відвернулися від Бога. Люди стали такими злими, що Бог пожалкував, що їх створив. Тож Він задумав почати все спочатку. Він задумав здійснити суд над усією землею через всесвітній потоп.

На щастя, на землі залишився один чоловік, який любив Бога і довіряв Йому. Звали його Ной (див. Бут. 6 — 9). Бог вирішив урятувати Ноя та його родину на продовження даної Адаму та Єві обітниці. Потоп знищив землю, але завдяки Богові Ной і його родина врятувалися в ковчезі. Вода висохла, ковчег пристав до суші, й Бог сказав Ноєві та його родині знову наповнити землю потомством.

Через нащадків Ноя Бог дотримається своєї обітниці — у майбутньому пошле Сина, який усуне прокляття гріха.

Потоп хоча й очистив тодішній світ від зла, але не зміг повністю знищити гріх. Гріх вже поширився на всіх нащадків Адама і Єви, зокрема і на родину Ноя. Невдовзі його нащадки захотіли, не зважаючи на Бога, побудувати власну дорогу до неба — це мала бути височенна вежа (див. Бут. 11). Але Бог вирішив не знищувати людей, як під час потопу: Він проявив милосердя й лише змішав їхні мови і розпорошив їх по всій землі.

Серед усіх людей з усіх народів Бог обрав Аврама з міста Ур, щоб через нього здійснити обітницю про прихід Спасителя. Хоча Аврам